

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/165/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415213519
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1415213519.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci žalobcu : HomePro Správcovská, s.r.o., so sídlom Háľkova 1/A, Bratislava, IČO 44 934 556, proti žalovanej : V. K., N.. XX.XX.XXXX, A. S. XXC, A., o zaplatenie 13.008,60 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 19C/105/2016-113 zo dňa 26.januára2017 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach potvrdzuje.
Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi istinu 7.845,98 € s úrokom z omeškania 5,05% ročne od 26.6.2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Konanie v časti istiny 5.548,64 € s príslušenstvom zastavil. Žalobu v časti istiny 2.644,14 € s príslušenstvom zamietol a rozhodol, že priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania v pomere 75 %, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

1.1. V rozhodnutí uviedol, že vychádzal z preukázaných skutkových tvrdení, že žalovaná predmetný byt nadobudla kúpnu zmluvou, ktorej vklad bol povolený pod V-1885/09 zo dňa 26.02.2009, novým majiteľom bytu je spoločnosť Hypo Collector s.r.o., Jablonové, vklad bol povolený 22.09.2014. Z vyúčtovania nákladov za rok 2010 zistil, že bolo vypracované 19.05.2011, za rok bolo vyúčtovanie vyčíslené nedoplatkom v sume 2.801,42 €, splatné bolo do 30 dní odo dňa jeho doručenia. Z vyúčtovania nákladov na rok 2011 súd zistil, že bolo vypracované dňa 25.05.2012, za rok bolo vyúčtovanie vyčíslené nedoplatkom v sume 3.738,41 €, nedoplatok bol splatný do 30 dní odo dňa jeho doručenia. Z vyúčtovania nákladov za rok 2012 súd zistil, že bolo vypracované dňa 20.05.2013, za rok bol na byt vyúčtovaný nedoplatok v sume 5.408,78 €, ktorý bol splatný do 30 dní od jeho doručenia. Z vyúčtovania nákladov za rok 2013 súd zistil, že bolo vypracované dňa 19.05.2014, nedoplatok za byt za rok bol vyčíslený v sume 7.890,89 €, tento bol splatný do 30 dní od jeho doručenia. Z vyúčtovania nákladov za rok 2014 súd zistil, že bolo vypracované žalobcom dňa 11.05.2015, nedoplatok za byt bol vyčíslený v sume 10.490,12 €, tento bol splatný do 30 dní od jeho doručenia.

1.2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 8 ods. 1, 2, § 10 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, keď z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobca preukázal svoj nárok len v časti, v ktorej si uplatnil plnenie za nedoplatky z vyúčtovaní za rok 2012, 2013 a čiastočne za rok 2014, kedy bola žalovaná vlastníčkou bytu, v tejto časti preto súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovanú na úhradu tak, ako je vyčíslené vo výroku rozsudku.

1.3. Rozhodnutie v časti zamietnutia žaloby súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka, keď žalobu v časti týkajúcej sa nedoplatkov za byt vyčíslených za rok 2010 a 2011 zamietol z dôvodu vznesenej námietky premlčania. Súd prvej inštancie zastal názor,

že žalobca si mohol právo za nezaplatené vyúčtovanie na rok 2010 uplatniť na súde po prvýkrát odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti vyúčtovania, t. j. ak bolo vypracované 19.05.2011 (podľa zákona do 30.05. nasledujúceho roka), a uplynula 30 dňová lehota na dobrovoľnú úhradu nedoplatku - od 20.06.2011. Rovnako vyúčtovanie za rok 2011 vypracované dňa 26.05.2012 bolo splatné 26.06.2012 (omylom v odôvodnení rozsudku uvedený rok 2013). Žaloba bola podaná na súd až 20.11.2015, po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty.

1.4. O zastavení konania v časti v časti istiny 5.548,64 € s príslušenstvom súd prvej inštancie rozhodol vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby zmysle § 144, § 145 ods. 1, §146 ods. 1 C.s.p., keď súhlas žalovanej nezisťoval, nakoľko tento v zmysle § 146 ods. 1 C.s.p. nebol je potrebný, lebo k späťvzatiu časti istiny došlo pred začatím konania a otvorením pojednávania.

1.5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p., §255 ods. 1 C.s.p. a priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech v priznanej časti istiny (po čiastočnom späťvzati žaloby) v pomere 75% (zamietnutá časť žaloby v pomere 25%) náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia proti neúspešnému žalovanému, keď výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku a to proti výroku, ktorým súd zamietol žalobu v časti istiny 2.644,14 € s príslušenstvom a výroku ktorým priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v pomere 75 % podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorým žiadal aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutých častiach a to tak, že uloží žalovanej povinnosť zaplatiť mu aj sumu 2.644,14 € s príslušenstvom a prizná mu právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobca považoval rozsudok za nesprávny v napadnutej časti, z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň, že toto rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1. Žalobca poukázal nato, že žalovaná v predmetnej právnej veci mala vedomosť o existenciu dlhu titulom nedoplatkov z vyúčtovania nákladov za užívanie bytu a plnenia spojené s jeho užívaním počas dlhšieho obdobia, keď on tieto nedoplatky aktívne vymáhal, v súlade so zákonom č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov podal dňa 18.09.2014 žiadosť o zápis zákonného záložného práva k bytu č. XX - X.X E. na R..W.. A.S. F. na S. L.. XXC M. A.. Žalovaná svoju povinnosť uhrádzať preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv dlhodobo neplnila; neinformovala žalobcu ako správcu ani o dražbe bytu a on sa až v priebehu roku 2016 dozvedel o zmene vlastníka predmetného bytu, ktorý bol zapísaný do katastra nehnuteľnosti spätne k dátumu vydraženia tohto bytu. Žalobca mal za to, že vznesenie námietky premlčania je v tomto prípade, s prihliadnutím na skutkové okolnosti, v rozpore s dobrými mravmi, poškodzujúce ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Vznesenie námietky premlčania vo vzťahu k nedoplatkom z vyúčtovaní za roky 2010 a 2011 považuje za zneužitie objektívneho práva na úkor ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Súd prvej inštancie podľa názoru žalobcu nesprávne aplikoval relevantné zákonné ustanovenia, neprihliadol na ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a nesprávne posúdil námietku premlčania žalovanej. V nadväznosti na uvedené súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Posúdenie vznesenej námietky premlčania ako oprávnenej má za následok nespravodlivý, tvrdý postih voči žalobcovi, resp. ostatným vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome.

3. K odvolaniu žalobcu podala písomné vyjadrenie žalovaná, ktorá žiadala rozsudok potvrdiť. Vo svojom vyjadrení uviedla, že okrem zaslania bežných písomných upomienok, neregistrovala iné aktivity na vymáhanie nároku zo strany žalobcu a z jeho strany nebola informovaná o zapísaní zákonného záložného práva. V rozhodujúci čas rokov 2010-2011 povinnosť hradiť preddavky na správu bytového domu čiastočne plnila v rámci svojich finančných možností. Následkom jej finančných ťažkosti bola v roku 2014 vyhlásená proti jej vôli dobrovoľná dražba bytu zo strany hypotekárnej banky o čom bol správca aj verejnou bežným zákonným spôsobom informovaný dražobníkom. Nesúhlasila s tvrdením žalobcu, že vznesenie námietky premlčania časti jeho nároku je zneužívanie práva na ochranu podľa zákona, a preto sa trvala na námietke premlčania.

4. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovanej, uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava svojho odvolania zo dňa 03.04.2017.

5. Žalovaná sa k replike žalobcu písomne nevyjadрила.

6. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinného od 1.7.2016 (ďalej len „C.s.p.“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie C.s.p. preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v napadnutých častiach (zamietajúci výrok a výrok o trovách konania) v zmysle §

379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Jediným odvolacím dôvodom žalobcu, je, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď nevyhodnotil námietku premlčania vznesenú žalovanou, ako námietku, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi.

8.1. Na uvedenú námietku odvolací súd neprihliadol, keďže sa podľa jeho názoru jedná o neprípustnú novotu v odvolacom konaní podľa § 366 Cs.p. V zmysle citovaného ustanovenia prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Ďalší procesný útok žalobcu, že námietka premlčania je v rozpore s dobrými mravmi by prichádzala do úvahy v zmysle písm. d) citovaného ustanovenia a je nesporné, že túto tento procesný útok by mohol žalobca uplatniť počas konania na súde prvej inštancie, k čomu ale nedošlo. Priamo za Zápisnice o predbežnom prejednaní sporu zo dňa 26.1.2017 (č.l. 110 spisu) vyplýva, že právny zástupca žalobcu nenamietal, že námietka premlčania je v rozpore s dobrými mravmi, keď naopak doslovne uviedol, že „čo sa týka vznesenej námietky premlčania žalovanou za rok 2010 a 2011, v tejto časti ponechávame rozhodnutie na súde“. Na diskvalifikáciu novoty postačí aj opomenutie jej skoršieho uvedenia zavinením z nedbanlivosti čo je aj daný prípad a preto odvolací súd na tento ďalší procesný útok žalobcu, že námietka premlčania je v rozpore s dobrými mravmi neprihliadol.

9. Nad rámec záverov uvedených v prechádzajúcom odseku by neobstál právny názor žalobcu, že námietka premlčania je v rozpore s dobrými mravmi.

9.1. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

9.2. Citované ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka je všeobecným ustanovením hmotnoprávnej povahy, ktoré dáva súdu možnosť posúdiť, či výkon subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi, a v prípade, že tomu tak nie je, požadovanú ochranu odoprieť. Pokiaľ ide o výkon práva, ktoré účastníkovi dáva priamo právny predpis, prichádza do úvahy aplikácia tohoto ustanovenia len vo výnimočných prípadoch.

9.3. Dobrými mravmi rozumie ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. Týmto normám zásadne neodporuje, ak namieta niekto premlčanie práva uplatňovaného voči nemu, nakoľko inštitút premlčania prispievajúci k istote v právnych vzťahoch je inštitútom zákonným a teda použiteľným vo vzťahu k akémukoľvek právu, ktoré sa podľa zákona premlčuje.

9.4. Ak by výkon práva namietat' premlčanie uplatneného nároku bol len prostriedkom umožňujúcim poškodiť iného účastníka právneho vzťahu, zatiaľ čo dosiahnutie vlastného zmyslu a účelu sledovaného právnou normou by zostalo vedľajšie a z hľadiska konajúceho by bolo bez významu, jednalo by sa tak síce o výkon práva, ktorý je formálne so zákonom v súlade, avšak išlo by o výraz zneužitia tohto subjektívneho práva (označované rovnako ako šikana) na úkor druhého účastníka, a teda o výkon v rozpore s dobrými mravmi.

9.5. O konanie vykazujúce znaky priameho úmyslu poškodiť druhého účastníka by však nebolo možné uvažovať z okolností a dôvodov, z ktorých je vznik uplatneného nároku vyvodzovaný, ale len z konkrétnych okolností, za ktorých bola námietka premlčania tohto nároku uplatnená. Tieto okolnosti by pritom museli byť naplnené v natoľko výnimočnej intenzite, aby bol odôvodnený tak významný zásah do princípu právnej istoty, akým je odoprenie práva uplatniť námietku premlčania.

9.6. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd dospel k jednoznačnému záveru, že v danej veci neboli zistené žiadne výnimočné okolnosti, ktoré by svedčili o zneužití práva vzniesť námietku premlčania žalovanou. Rovnako neboli zistené, ani žiadne objektívne príčiny, ktoré by bránili žalobcovi uplatniť nárok na zaplatenie nedoplatkov za vyčíslených za rok 2010 a 2011 proti žalovanej včas, keď je potrebné prihliadnuť, že žalobca ako osobitný subjekt a to správca bytového domu mal vzhľadom na svoje povinnosti v zmysle § 8 a nasl. zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov ako aj Zmluvy o výkone správy zo dňa 1.10.2010 zabezpečiť, aby vzniknuté nedoplatky boli vymožené, t.j. aby aj prípadné žaloby boli na súd podané včas. Ak si uvedené povinnosti žalobca ako správca riadne nesplnil, nemôže argumentovať tým, že žalovanú

vyzýval upomienkami na zaplatenie nedoplatkov a že je jej námietka premlčania v rozpore s dobrými mravmi, lebo poškodzuje ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome.

10. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 387 ods. 1 C.s.p. vrátane výroku u náhrade trov konania.

11. K výroku o náhrade trov konania odvolací súd len dodáva, že súd prvej inštancie nesprávne určil pomer úspechu žalobcu v konaní na 75%. V danom prípade zastavenie konanie v časti istiny 5.548,64€ v zmysle § 256 ods. 1 C.s.p. procesne zaviniť žalobca a žalovaná bola úspešná v konaní aj v časti istiny 2.644,14€ vzhľadom na zamietnutie žaloby. V danom prípade potom úspech žalobcu v konaní predstavuje 7.845,98/16.038,76 (žalovaná čiastka 16.038,76 €, priznaných 7.845,98€), úspech žalovanej predstavuje 8.192,78/16.038,76 (8.192,78€ t.j. 5.548,64€ + 2.644,14€). Pomer úspechu žalovanej potom predstavuje 346,80/16.038,76 (8.192,78€ - 7.845,98€ = 346,80€) t.j. 0,021 čo znamená 2,10%. V danom prípade potom úspech žalobcu v konaní predstavuje 1.218,45/5.072,24 (žalovaná čiastka 5.072,24 €, priznaných 1.218,45€), úspech žalovaných 1/ a 2/ predstavuje 3.853,79/5.072,24 (5.072,24€ - 1.218,45€ = 3.853,79€ t.j. suma, ktorá bola voči žalovaným 1/ a 2/ zamietnutá) a pomer úspechu žalovaných 1/ a 2/ potom predstavuje 2.635,34/5.072,34 (3.853,79€ - 1.218,45€ = 2.635,34) t.j. 0,52(52%).

11.1. Odvolací súd napriek uvedenej nesprávnosti potvrdil aj výrok o náhrade trov konania a to s poukazom na čl. 16 ods. 3 C.s.p. podľa ktorého v konaní o opravnom prostriedku a v ďalšom konaní nemôže byť rozhodnuté nepriaznivejšie pre stranu, ktorá opravný prostriedok uplatnila. Nakoľko výrok o trovách konania, nebol žalovanou napadnutý odvolaním, odvolací súd ho v zmysle zásady zákazu reformatio in peius nemohol zmeniť v neprospech žalobcu - odvolateľa.

12. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bola plne úspešná žalovaná, preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keď o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).